

Waldemar Rozyrkowski

Symposium "Obecność Chrystusa w centrum życia chrześcijańskiego czyli ewangeliczny model Marii i Marty w duchowości św. Jadwigi Królowej : Kraków, 15-16 października 1999

Studia Włocławskie 3, 465-467

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SYMPOZJUM
OBECNOŚĆ CHRYSTUSA W CENTRUM ŻYCIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO,
CZYLI EWANGELICZNY MODEL MARII I MARTY
W DUCHOWOŚCI ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ

Kraków, 15-16 października 1999

W dniach od 15 do 16 października 1999 roku Kraków stał się ponownie miejscem przeżywania wydarzeń związanych z osobą św. Jadwigi Królowej. Zorganizowano tam sympozjum poświęcone jej duchowości. Odbyło się ono w związku z obchodami 600. rocznicy od jej śmierci (zm. 1399). Organizatorami byli: Zgromadzenie Sióstr Św. Jadwigi Królowej Służebnic Chrystusa Obecnego oraz bp Wacław Świeżawski, ordynariusz diecezji sandomierskiej.

Sympozjum otworzył bp Kazimierz Nycz z Krakowa, który w zastępstwie kard. Franciszka Macharskiego przywitał obecnych i życzył owocnych obrad. Następnie bp Wacław Świeżawski wprowadził zebranych w tematykę sympozjum.

Pierwszy dzień nosił tytuł: *Świadomość obecności Boga (Maria)*. Wprowadzający referat na temat: *Obecność Boga w Jego Słowie na tle dziejów* wygłosił o. prof. Augustyn Jankowski OSB. Ten znakomity biblista przygotował niejako fundament pod dalsze referaty oraz wyjaśnił wiele problemów i trudności związanych z poprawnym tłumaczeniem Pisma Świętego na języki narodowe. Temat: *Służyć Chrystusowi obecnemu w Liturgii – duchowość św. Jadwigi Królowej* przedstawił bp prof. Wacław Świeżawski. W swoim wykładzie prelegent, wychodząc od próby zdefiniowania słowa „duchowość”, dokonał ciekawej prezentacji sylwetki duchowej św. Jadwigi Królowej jako osoby wpatrzanej i wsłuchanej w Zbawiciela. Symbolem kontemplacyjnego wymiaru jej życia duchowego jest – jak powiedział mówca – czarny krucyfiks wawelski.

W godzinach popołudniowych ks. dr Michał Jagosz podjął zagadnienie pt. *Królowa Jadwiga jako patronka jednoczącej się Europy*. Ksiądz Jagosz jest związany z promocją kultu Królowej – był on postulatorem w procesie kanonizacyjnym. Następnie w salach Instytutu Jana Pawła II odbył się koncert połączony z ekspozycją dzieł związanych z duchowością św. Jadwigi.

Drugi dzień odbywał się pod hasłem: *Święta i czynna miłość (Marta)*. Pierwszy referat pt. *Model ewangelicznej Marty i Marii w życiu Królowej Jadwigi* wygłosił ks. prof. Bolesław Przybyłowski. Ten znakomity znawca dziejów Królowej ukazał jej postawę czynną i aktywną zewnątrz i zarazem głęboko religijną. Prof. Jan Bruzda w interesujący sposób przedstawił zagadnienie: *Postać św. Jadwigi inspiracją w sztuce*. Mówca, autor kilkudziesięciu wizerunków św. Jadwigi, wskazał na siłę oddziaływania świątobliwej królowej na artystów. Przypomniał wybitnego malarza polskiego Jana Matejkę, który przedstawiając św. Jadwigę w stroju koronacyjnym, krzepił serca Polaków oczekujących niepodległości ojczyzny. Wskazał on także na aktualność tej inspiracji. Z kolei prof. Stanisław Rodziński przedstawił temat: *Św. Jadwiga Królowa nowoczesnym modelem świętości świeckich*. Starał się on wykazać, że Królowa Jadwiga, chociaż reprezentuje odległą epokę dziejową, to jednak dla wielu żyjących dzisiaj, może być wzorem na drodze realizacji powołania chrześcijańskiego.

Część popołudniowa została zatytułowana: *Św. Jadwiga i jej duchowe dzieło w Kościele*. Najpierw siostry ze Zgromadzenia Św. Jadwigi przedstawiły duchowy testament Pani Wawelskiej pt. *Czyń, co widzisz*, który stał się bazą dla młodego, tworzącego się zgromadzenia w Kościele pod nazwą: Zgromadzenie Sióstr Św. Jadwigi Królowej Służebnic Chrystusa Obecno. Następnie odbył się interesujący panel przedstawicieli wspólnot i grup społecznych na temat: *Wiara świadoma i miłosierdzie*. Były w nim poruszane następujące zagadnienia: Jadwiga wzorem świętości świeckich (Sodaliczka św. Jadwigi Królowej), duchowość Jadwigi jako model wychowawczy (młodzież, harcerze, uczelnie), kult jako służba Obecno (Jadwiga jako patronka parafii i służby liturgicznej), Bóg obecny na straży życia (Jadwiga orędowniczką matek), krzewicielka pokoju i ekumenizmu (Jadwiga patronką polityków), miłosierdzie wobec ludzkiej duszy (ewangelizacja).

Uwieńczeniem sympozjum była uroczysta Msza święta. koncelebrowana w katedrze wawelskiej.

Sympozjum zgromadziło wielu przedstawicieli duchowieństwa, zgromadzeń zakonnych żeńskich i męskich oraz osób świeckich z Krakowa i z wielu regionów Polski. Uczestnicy reprezentowali głównie parafie i szkoły, którym patronuje św. Jadwiga Królowa, a także instytucje związane z jej kultem. W Polsce jest kilkadziesiąt takich ośrodków.

Piszący te słowa reprezentował parafię św. Jadwigi w Nieszawie, w diecezji włocławskiej. Chociaż tytuł kościoła nieszawskiego odnosi się do księżnej śląskiej, to jednak dzieje religijne Nieszawy od XV wieku związane są także z kultem Królowej Jadwigi. Można użyć nawet stwierdzenia,

że rzadko w Polsce, poza Krakowem, święta była otaczana taką czcią. Najlepszym tego świadectwem jest zachowany list postulacyjny biskupa wrocławskiego ks. Antoniego Pawłowskiego do Ojca Świętego Pawła VI z 15 września 1968 roku:

„Ojczy Świąty! Upadając do stóp Waszej Świątobliwości najpokorniej proszę, aby Ojciec Świąty łaskawie potwierdzić raczył kult Czcigodnej Sługi Bożej Jadwigi królowej Polski, który w diecezji wrocławskiej z dnia na dzień coraz bardziej się rozszerza. Między kapłanami i wiernymi utrwaliła się wspólna opinia, o Czcigodnej Jadwidze królowej Polski, że już jest świętą i coraz częściej ujawnia się pragnienie, aby oddawać kult publiczny tejże Słudze Bożej. Szczególnie w niektórych miasteczkach, gdzie znajdują się obrazy lub rzeźby tejże Czcigodnej Sługi Bożej, wspomniany kult kwitnie. I tak w Nieszawie jest kościół parafialny, poświęcony świętej Jadwidze wdowie, patronce Śląska, który w roku 1468 został zbudowany celem uczczenia zwycięstwa nad Krzyżakami pod Grunwaldem w r. 1410, jak również dla Jadwigi królowej Polski, której sława świętości wzrasta coraz bardziej między ludem. W prezbiterium zaś jest obraz Sługi Bożej w tym samym prawie czasie wymalowany. Wierni parafii nieszawskiej Czcigodną Jadwigę królową uważają za patronkę parafii. Podobnie w innych kościołach parafialnych (w Sieradzu, w Janiszewie, w Lubieniu, w Kazimierzu) znajdują się obrazy Jadwigi królowej, które wierni czczą nadzwyczajnym nabożeństwem. Wierni nierzadko nadają dziewczętom przy chrzcie i bierzmowaniu imię Jadwigi, którą uważają za świętą i czczą ją z niezwykłym nabożeństwem. Mając to na uwadze i pragnąc zadość uczynić pragnieniom kleru i wiernych, wspomnianą prośbę przedkładam najpokorniej Waszej Świątobliwości i z największą czcią moje oddanie wyrażam i uznaję się Waszej Świątobliwości najoddańszym sługą”.¹

Symposium z racji zebranego tak szerokiego grona osób, reprezentującego: biskupów, proboszczów parafii, zgromadzenia męskie i żeńskie, dyrektorów szkół, uczniów oraz naukowców – stało się forum wymiany licznych spostrzeżeń ogniskujących się wokół św. Jadwigi. Zwrócono między innymi uwagę na niski poziom wiedzy na ten temat, brak pomocy do prowadzenia katechez przybliżających sylwetkę Świętej, brak materiałów pomocniczych do ożywienia kultu Królowej. Wiele nadziei wiązano z rozwojem Sodaliczki św. Jadwigi oraz z przygotowywanym modlitewnikiem św. Jadwigi Królowej.

Waldemar Rozynkowski (Toruń)

¹ *O Świętej Jadwidze Królowej Polski mówią...*, pod red. ks. Michała Jagosza, Kraków 1997, s. 355.